

Tihana Harapin Zalepugin

— modna agentica



Za modni posao je ključan spoj znanja i ljubavi

razgovarala

Nataša Gajski Kovačić

Po struci diplomirana ekonomistica — kako joj, u šali kaže, nitko ne bi mogao prigovarati da je tipična plavuša — Tihana Harapin Zalepugin, svoju visoku naobrazbu koristi samo ako joj zatreba pomoći u njezinom pravom poslovnom odabiru — svijetu mode. Vlasnica modne agencije Talia Model, prepoznatljivo je ime hrvatske modne scene, čije manekenke čine okosnicu domaćih modnih događanja, ali i suvereno hodaju po svjetskim modnim pistama i smiješe se s naslovnicama prestižnih modnih časopisa. S Tihanom Harapin Zalepugin razgovaramo o međugeneracijskoj suradnji, o njezinom odnosu s mladim djevojkama koje se tek probijaju u svijet mode, načinu na koji ih usmjerava, slušaju li njene savjete...

NGK

Što je potrebno da bi osoba uspjela u modnom svijetu, kao što ste Vi uspjeli najprije kao manekenka, a potom i kao vlasnica agencije za modele?

THZ Iako je u svakom poslu važno da voliš to što radiš, ipak nije dovoljna samo ljubav ili želja. Mislim da je ključan spoj znanja i ljubavi, a upravo sam takav spoj ja imala kad je riječ o poslu koji sam odabrala. Često se na manekenski posao gleda s podsmijehom. Mislim da sam ipak uspjela i kroz rad svoje agencije etablirati taj posao kao nešto važno, kao i ukazati na razlike između tzv. 'celebrity' manekenki koje razmišljaju samo o tome da promoviraju sebe, a ne 'brend' koji nose, te pravih manekenki koje stavljuju 'brend' koji predstavljaju ispred sebe, jer to, napokon, i jest njihov posao.

NGK

Nakon raskida s Direkcijom za izbor za Miss Hrvatske krenuli ste u samostalne vode i 1998. godine osnovali agenciju Talia Model. Jeste li zadovoljni dosadašnjim radom svoje agencije?

THZ Mislim da moram biti jako zadovoljna. Idem putem za koji vjerujem da je dobar. To pokazuju i angažmani djevojaka iz moje agencije. Na Cro-a-Porter-u je obično 50 do 60 angažiranih djevojaka iz agencije Talia Model.

NGK

Planirate li ući i u muško manekenstvo?

THZ Radim sama i nemam energije i za muške manekene, koji su sasvim drugačija priča od ženskih. Volim stvarati vrhunske ženske manekenke, mislim da to radim dobro i imam dosta posla pa nema smisla odlaziti u područje s kojim nisam toliko upoznata.

Danas, nakon 14 godina što imam modnu agenciju, imam više snage i sposobnosti prepoznati stvari koje modni agent treba prepoznati. Moj je posao da djevojkama otvorim vrata i ukažem na modni put, da prepoznam potencijal, a hoće li ga djevojka znati iskoristiti na najbolji način veliko je pitanje na koje odgovor nije jednostavan. Djevojke imaju oscilacije i neke se s tim nose bolje od drugih.

NGK

Kako razlikujete djevojke koje imaju potencijal za svjetske piste, poput Valerije Šestić ili Kristine Šalinović, kojima ste upravo Vi otvorili vrata modnog svijeta, od djevojaka koje jesu lijepi, ali tu prestaje priča?

THZ Neki se put znam i sama prevariti, no glavni preduvjet da se djevojka može probiti svakako je visoko, vitko tijelo i zanimljivo lice. No, to još uvijek ne znači ništa jer ključne su njezine ambicije, razmišljanja, utjecaj okoline — od obitelji, dečka do prijatelja — na to kako će ostvariti svoje snove. Pet sam godina bila u direkciji izbora za Miss Hrvatske, u vrijeme kada je taj izbor u nas bio gledan, a imena missica poznata, te moram napomenuti da su svih tih pet djevojaka bile ujedno i dobri modeli, koji i danas mogu bez problema prošetati pistom. Između missica i modela postoji velika razlika jer posao missice je da predstavlja sebe, a posao modela da predstavlja 'brend' koji nosi. Teško je u jednoj osobi pronaći i model i missicu, a mi smo uspjeli prepoznati upravo osobe koje imaju potencijala za oboje. Smatram da je djevojka koji želi biti manekenka toliko uspješnija koliko je zanimljivija i sklonija promjenama. Pored ljepote, pamet i mudrost čine savršen spoj. A sve to ima Kristina Šalinović. Kada sam prvi put vidjela tu djevojku, zastao mi je dah. Odmah sam pomislila da ta djevojka mora ići u inozemstvo ostvriti manekensku karijeru. Kod nas su nešto drugačiji kriteriji i Kristina ne bi bila doživljena na pravi način, a vani je odmah prepoznata. Veliku ulogu u Kristininom probijanju do svjetskih pista odigrali su Viktor Drago i Cro-a-Porter, na kojem se Kristina i predstavila.

NGK

Nekada se mogu čuti priče da je svijet mode okutan svijet uz koje se povezuju izgladnjivanje, poroci i nemilosrdna konkurenca. Je li doista tako?

THZ U svakom žitu ima kukolja, ali priče o anoreksičnim manekenkama na rubu smrti u vrhunskoj modi ne drže vodu. Manekenka, da bi mogla kvalitetno odrediti svoj posao, mora biti fizički zdrava i psihički normalna jer jedino na taj način može napraviti nešto vrijedno. Naravno da manekenke mogu imati oscilacije u težini, ali riječ je obično o kilogramu ili dva, a ne skidanju 10 ili 20 kilograma. Što se ovisnosti tiče, ne treba se baviti manekenstvom da bi se uzimalo droge, dovoljno je na žalost otici u školska dvorišta u kojima ima daleko više primjera ovisnosti. Manekenstvo nije krivo za droge, odnosno u svijetu manekena nema ništa više droge no u bilo kojoj drugoj profesiji.

NGK

Koliko se kriza osjetila u modnom svijetu u Hrvatskoj, tj. ima li sad manje angažmana i revija, jesu li honorari za menekenke niži te ima li posla za sve modne agente?

THZ Neki su krizu, moram priznati, zloupotrijebili pa plaćaju manje honorare, iako sami nisu osjetili pad poslovanja i mogli bi platiti kao što su plaćali ranije. Po prvi put sam u svojoj karijeri modne agencije prošle godine pravnim putem krenula u naplaćivanje potraživanja. Činjenica je da u Hrvatskoj više nema tjednih modnih časopisa, već samo mjesечnih i tromjesečnih, tako da je svakako manje posla i u segmentu snimanja modnih

editorijala. Zbog toga i oblikovanje nove manekenke na modnoj sceni ide sporije jer ona nema puno prilika za prakticiranje svog rada. Bez obzira koliko dobro u teoriji zna svoj posao i koliko je učim, praksa model čini jačim i boljim. Nadam se ipak da će uskoro krenuti na bolje. Veseli me što velikih modnih manifestacija ima i dalje, prvenstveno tu mislim na posao koji rade Viktor Drago s Cro-a-Porter-om i Vinko Filipić s Fashion.hr-om. Zahvaljujući mladim modnim kreatorima, modna scena u Hrvatskoj egzistira.

Mislim da one djevojke koje se ne transformiraju naglim rezom iz djetinje dobi u ženu imaju puno bolju priliku same sebe upoznati. Nije dobro kada se iz zime ide u ljeto, a preskoči proljeće. Zato smatram da djevojke do 16 godina starosti ne bi smjele nositi revije.

NGK

S obzirom da surađujete s jako mladim djevojkama, adolescenticama, je li Vam nekad problem nametnuti im svoj stav, odnosno svladati sve izazove suradnje?

THZ

Moram priznati da mi je godinama sve lakše jer znam prepoznati otkud vjetar puše. U početku sam bila preemotivna, „razbijala sam glavu“ kad me netko nije želio poslušati, nije htio naučiti, no onda sam shvatiла da se nikoga ni na što ne smije tjerati jer to neće polučiti uspjehom. Obično ne radim s jako mladim djevojkama jer one još nisu spremne za taj posao; osim što su sklone čestim promjenama raspoloženja, prolaze i kroz velike promjene na licu. Trebaju proći i fazu kada misle da to što im dečko nešto brani nije nužno znak pažnje već može biti i ekspresija ljubomore i posesivnosti. Mislim da danas, nakon što sam 14 godina vlasnica modne agencije, imam više snage i sposobnosti prepoznati stvari koje modni agent treba prepoznati. Moj je zadatak da djevojka otvorim vrata i ukažem na modni put, da prepoznam potencijal, a hoće li ga djevojka znati iskoristiti na najbolji način veliko je pitanje na koje odgovor nije jednostavan. Djevojke imaju oscijalacije i neke se bolje nose s tim od drugih. U mladenačkoj su dobi hormoni problematični jer nerijetko upravljaju odlukama djevojaka. Moj je posao da im pokušam ukazati na pogreške koje čine, primjerice, u prehrani, što se odražava ne samo na tjelesnu težinu, već i na ten, te da im pružim podršku ako upadnu u emotivnu krizu i slično.

NGK

Koliko se manekenski posao promijenio u odnosu na vrijeme kada ste se Vi bili tim poslom?

THZ

Nekada su postojale tek dvije modne agencije, a ogromna je razlika bila već u samom dolasku manekena na posao. Dolazili biste sa svojom šminkom i sami se šminkali. Velika se pažnja pridavala koreografiji, a modni je događaj nalikovao baletnom. Scena je znala biti užasno komplikirana, a piste su bile kratke. Današnje su piste, u usporedbi s ondašnjim, magistrale. Modne revije danas predstavljaju profesionalni pogon s gomilom

ljudi od kojih je svatko zaslužan za jedan segment posla te maneken definitivno nije prepušten sam sebi. Današnje mi se revije više sviđaju jer nema toliko nepotrebne koreografije zbog koje se ustvari gubila svrha revije, a to je prikaz modela. Uz to mislim da mladi manekeni imaju prilike raditi i u Hrvatskoj i puno toga postići, naravno ako imaju dovoljno želje i ambicije.

Mislite li da danas manekenke prerano ulaze u modni svijet, da je nerijetko tek riječ o djevojčicama, te da prerano ostare u modnom smislu?

THZ

Danas djevojke i sazrijevaju puno ranije no prije. U svakom slučaju, smatram da se djevojke od 13 godina ne bi trebale šminkati i nositi najlonke. Mislim da one djevojke koje se ne transformiraju naglim rezom iz djetinje dobi u ženu imaju puno bolju priliku same sebe upoznati. Nije dobro kada se iz zime ide u ljeto, a preskoči proljeće. Zato smatram da djevojke do 16 godina starosti ne bi smjele nositi revije. No, s druge strane, mislim da je i ta fama o premladim manekenkama pretjerana; mi im jasno dajemo do znanja da prije no što pokušaju manekensku karijeru, osobito one koje to žele učiniti u inozemstvu, pričekaju do 16. ili 17. godine jer raniji ne znaju što žele pokazati. Stoga im je bolje da najprije završe srednju školu, a poslije toga da se ozbiljno posvete manekenskoj karijeri. No, nema ništa loše u tome da s 14 ili 15 godina krenu na modno usmjerenje.